

Rapport från besök i Sri Lanka

1/1 2020

Efter endast två timmars sömn lämnade jag lägenheten kl. 07.00 med tuktuk till kansliet i Pannipitiya. Personalen, Chathu, Ann, Meshadhi, Sasanka och Jayani, hade redan färdigställt för den ceremoniella avsparken av det nya samarbetsåret. Allt var mycket stämningsfullt och trevligt och bordet var fullbelamrat med lankesiska godsaker. Chathu välsignade oss alla och i andaktsstunden bad han om välgång för samarbetet med SLBV.

Innan jag lämnade kansliet bestämde vi att ägna de två sista veckorna åt hembesök och möten. Vid avfärden hem förärdades jag med en vacker blombukett och en rejäl kartong med teer.

9/1 2020

Struligt att få en driver men till slut fick jag tag i en tuktukförare som efter hårda förhandlingar körde mig till Gunasekara Home. Mottogs av Rasika och Darshani. Våra gåvor överlämnades och fördes in i deras liggare och signerades av mig. Ordning och reda.

Över en kopp te pratade Rasika och jag om deras behov för hemmet. I dagsläget har de gott om sanitetsbindor, tandkräm och tandborstar. Vad de däremot behöver är rengöringsartiklar för kök, golv och toaletter, tvålar, trasor, borstar. Det ska jag försöka fixa med ICA.

Just nu bebos hemmet av 16 flickor mellan 12 och 19 år. En del har alltså återgått till sina familjer.

Rasika verkar vare en riktig klippa som har koll på det mesta och tar mycket ansvar. Just nu har hon kontakt med myndigheterna när det gäller barnens identitet. Somliga saknar födelseattest.

Hon ansvarar också för fickornas transport till och från skolan.

Darshani som tidigare bott på hemmet som barn, arbetar nu med administrationen. Så roligt att se att det fanns en framtid för henne. Hon är gift och har två barn som hon stolt visade bilder på.

14/1 2020

Avfärd från Mount Lavinia till Negombo. Resan tog 2,5 timmar och drivern talade inte ett ord engelska. Övernattade hos Jennys (Hand i Hand) syster som har grannhotellet.

15/1 2020

Jenny och jag tog en promenad på beachen kl. 06.00. Skönt innan värmen kom. Dusch och frukost och sedan en promenad till Jennys sons hotell som är under byggnation.

Tog en tuktuk till St. Francis Xavier, där fader Anton tog emot. En pratstund med te innan vi åkte till förskolan Francis Xavier pree school. Skolan startade för 1,5 år sedan i blygsam skala men idag rymmer skolan 100 barn och sju lärare. Skolan och dess omgivning ger ett fridfullt intryck med mycket grönska och gott om lekutrymme. Man är mycket angelägen om att fostra barnen till att förstå och njuta av naturen och ta väl hand om den.

Även i detta område lever mycket fattiga familjer.

Blev bjudna på King Cokunut medan vi inspekterade skolan och tog en massa bilder. Skolan påminde mycket om Araliya fast denna var i något bättre skick.

Tillbaka till jesuitcentret för en timmes vila.

Möte kl 18.00 med samtliga fyra jesuiterna och presentation av Jesuitordens arbeten. Jesuitorden i Sri Lanka består av endast 105 jesuiter. Utbildningen tar upp emot 15 år.

Dexter Gray - högste chef av Jesuitorden i Sri Lanka

Thushara Sampater - Utveckling

George Fernando - Ekonomiansvarig

Anton Pieris - Sekreterare

Fick med mig en hel del material om deras verksamhet som jag tar med till nästa styrelsemöte. De ser gärna att vi skulle kunna ha någon form av samarbete. Deras filosofi liknar väldigt mycket Star for Life.

Efter mötet hölls en kort gudstjänst. Därefter middag som bestod av grillat samt en fantastisk pastarätt. Alla mina fördomar kom på skam då prästskrudarna åkte av och ersattes med jeans och skjortor samt att bordet dukades upp med whiskey och öl. Det var dock ingen som spårade ur utan stämningen var trevlig och uppsluppen bland de ca 20 närvarande. Det var så trevligt så jag hade ingen lust att åka den långa vägen hem men tog en Uber och var hemma vid halvelva.

28/1 2020

Tuktuk till kansliet och avfärd mot Bellana tillsammans med Chathu, Ann, Sasanka och Jayani. Presenterades för rektorn på Bellanaskolan. Inspekterade matpaketen som såg rikliga ut men det är ju både för frukost och lunch.

Besökte två hem i djungeln där vi delade ut skor, byxor, skjortor, ryggsäckar och skolmaterial till de pojkar som nu återgått till skolan. Jag var beredd på att det var eländigt hos dessa familjer men blev ändå chockad av misären. Kunde dock se en glimt av lycka i en av pojkarna ögon då han fick sitt paket.

31/1 2020

Tuktuk till kansliet kl. 7.30. Avfärd till Kelaniskolan med Chathu, Ann och Jayani. Presenterades för den nya rektorn som tyvärr inte talade engelska. En lärare in engelska var däremot mycket pratsam och talade entusiastiskt om undervisningen. Vi delade ut diplom och medaljer för goda idrottsinsatser på skolan. Prisskåpet och hyllorna var fulla av pokaler i alla storlekar.

Eftermiddagen ägnades åt möte på kansliet. Vi pratade om hur vi ska fortsätta arbetet med utsatta barn och om vi ska starta ett projekt med namnet Child Protection Project, som en förlängning av School Dropouts. Inom några veckor ska alla barn i School Dropouts-projektet vara slutfört.

Eftersom Chathu var sjuk så pass många dagar blev det inte så mycket tid över för mig men jag tycker ändå att jag fick ut mycket av den lilla tid vi fick tillsammans. Det är trevligt att vara i deras sällskap.

Västerås den 6 februari 2020

Margareta Britting